

Pakli by lhůty tyto tu a onde nebyly ještě na ten čas přiměřeně ustanoveny, má řízení zemské, umluvivši se o to s vrchním soudem zemským, co příhodného se viděti bude, ustanoviti a vyhlásiti.

Jinak pozbývají posavadní řádové nájemní a stěhovací moci své a taktéž veškerá nařízení pozdější k ním se vztahající.

§. 26.

Mojim ministrům záležitostí vnitřních a práv uloženo jest, aby nařízení toto vykonali.

V Praze, dne 16. listopadu 1858.

František Josef m. p.

Hrabě Buol z Schauenšteina mp. Svobodný pán Bach mp. Hrabě Nádasdy mp.

Z nejvyššího nařízení:

Ransonné mp.

22.

Narízení císařské, dané dne 26. prosince 1858,

pro všechny země korunní, vyjímajíc království Lombardsko-Benátské, ježto se týče nazpětvzetí veškerých bankovek rakouského národního banku, svědčících na konvenční minci.

(V Zák. říš. č. LIX. vyd. a rozesl. dne 28. prosince r. 1858, č. 244.)

Aby nařízení Moje, dané dne 30. srpna 1858 (zákonníka říšského č. 131), ve skutek vešlo, vidí se Mi po slyšení ministrů Mých a po vyslyšení Mé rady říšské, toto dále ustanoviti:

1. Lhůta, v kteréž se pět-, dvou- a jedno-zlatové bankovky, svědčící na konvenční minci, z oběhu vzíti a přestati mají, klade se na 31. den měsíce prosince r. 1859.

2. Rakouský bank národní zmocňuje se, že může v té míře, v kteréž 5-, 2- a 1zlatové bankovky, na konvenční minci svědčící, nazpět vezme, jednozlatové bankovky rakouského čísla vydávati, a to až do sumy 100 milionů zlatých.

3. Poněvadž se zjištění, v §. 3. Mého nařízení, daného dne 30. srpna 1858, předepsané, k těmto 1zlatovým bankovkám rakouského čísla nevztahuje; tedy mají bankovkám těmto zvláštním úplným zjištěním býti statkové státní, rakouské-